

jo krij 'in man wol út in lân
jo krij 'in lân net út in man
wer hat sa'n heitelân dat einliks oan fertsjinne
it spuit syn erfgenamen út
it jout syn bern in skop en slút
de doarren foar dy't gjin droech brea fertsjinne kinne
sjoch ik se stean yn Rotterdam
Marino Ali of Acham
mei tryste brune eagen yn in kâld klimaat
dan tink ik sa stie omke Tsjip
destiids op it emigrantenskip
op wei nei 'n godferlitten leechte op 'e kaart

en noch stekt elk syn eigen heitelân dochs altyd wer omheech
en de ellinde wurdt fergetten en ferjûn
al wie it destiids earmoed troef, elk sjongt mei triennen yn it each
de âlde swiete lieten fan syn bertegrûn
al hie dy bertegrûn gjin bliksem oan te bieden
al kaam de leafde fan ien kant
de dream is ivich en konstant
en dat gefoel is yn gjin oare baan te lieden

want yn har gastarbeidersflat
besjonge Sem en Mohammed
de gouden loft oer Bosporus of Dardanellen
al wie de earmoed der har jok
en bin de dagen fan gelok
ek maklik op de fingers fan ien hân te tellen
en Friezen fier yn Canada
dy 't as wyn en druven ha
en einliks net nei the old country w'rom ta wolle
sitte by de sûkerbôle gear
en oer de dagen fan alear
is der gjin moai ferhaal of sentimint te folle

it is by heech en leech de âlde leafde dy't wer boppe driuwt
en sels de krisisjierren wurde romantyk
al leit de wierheid even oars 't is nuver mar men bliuwt
in libben lang ûnwennig fan in âlde kyk
wat ek de wrange redens foar de skieding binne
jo krij 'in man wol út in lân
jo krij 'in lân net út in man
wer hat sa'n heitelân dat einliks oan fertsjinne

ergens achter de horizon
ligt het land waar je begon
het blijft een bron van nostalgie en sentimenten
waar heeft zo'n land dat aan verdiend
het werd nooit echt een goede vriend
want waarom was het dat jij weg moest ondanks jouw talenten
als ik ze zie in Rotterdam
Marino Ali of Acham
met trieste bruine ogen in een koud klimaat
dan denk ik aan mijn ome Flip
destijds op het emigrantenschip
op weg naar een godverlaten leegte op de kaart

toch staat het land waar je wiegje heeft gestaan nog altijd bovenaan
en de ellende wordt vergeten en vergeven
al was het bittere armoede toen men zingt zeer aangedaan
de oude liedjes uit een vorig leven
ook al was dat leven vaak ondraaglijk lijden
al kwam de liefde van één kant
de droom is eeuwig en constant
en dat gevoel laat zich maar moeilijk bestrijden

want ergens in een flat
bezingen Hasan en Mohammed
de schoonheid van de Bosporus of Dardanellen
al was er nauwelijks iets te eten
blijkbaar wordt dat snel vergeten
om het verleden veel rooskleuriger voor te stellen
en ome Flip down-under
met z'n farm van tachtig bunder
heeft het helemaal gemaakt en deed het daar verrassend goed
zweert bij drop en hagelslag
en bij de nederlandse vlag
komen de tranen het verlangen en de weemoed

het is telkens weer de oude liefde die alles overwint
en zelfs een oorlog krijgt een gouden rand
ontberingen en horror weggestopt of verwaaid met de wind
geen enkele wanklank niets dan goeds over 't vaderland
wat ook de wrange reden voor de scheiding was
je krijgt een man wel uit een land
maar een land niet uit een man
eigenlijk heeft zo'n vaderland dat niet verdiend
't was veel te vaak bepaald geen goede vriend